

ມູນຄືລປ

ຕິລປກຽມທ້ອງຄືນກາຕໃຕ້ (ຄໍາຜິ້ວໂຕ ອຳເກອອ່າວລຶກ ຈັງຫວັດກະບົບ) : ກາຮສ້າງສຣຄໍພລງານທາງດ້ານຕິລປກປາກແສດງ

ທິລກວາ ເນັດເສັງ¹

ຄວາມນຳ

ໃນປັຈຸບັນກະແສແໜ່ງກາປເປົ້າຢືນແປງດ້ານຕ່າງໆ ເກີດຂຶ້ນອ່າງຮວດເວົວທໍາໃຫ້ນຸ່ຍໍມີກາປປັບຕົວ ແລະແບ່ງຂັນເພື່ອໃຫ້ທັນກັນສພາພທໍາເກີດຂຶ້ນ ທັ້ງທາງດ້ານສັກຄນ ເຄຽງຮູກຈີ ກາຮມືອງ ນຸ່ງແຕ່ຫາປະໂຍ້ຍືນສ່ວນຕົວ ແລະຮັບເອາແຕ່ຄວາມສະດວກສບາຍໃນເທິກໂນໂລຢີສມັຍໃໝ່ ຈັນບາງຄັ້ງທໍາໃຫ້ນຸ່ຍໍມົງຂ້າມສພາພແວດລ້ອມ ແລະສິ່ງຮອບຂ້າງອັນມີປະໂຍ້ຍືນ ຈັນເກີດປັ້ງຫາທາງດ້ານກາທໍາລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊະຮຣນ໌ຈາຕີໂດຍທັງທີ່ຮູ້ຕົວ ແລະໄນ້ຮູ້ຕົວ ສິ່ງທີ່ກ່າວມາແລ້ວເກີ່ວນເນື່ອງກັນເຊີວິຕປະຈຳວັນຂອງໝາວເລທີ່ສຳຄັນ ແລະຍັງຄົງປົກົນຕື່ສິ່ນຕ່ອກກັນນາ (ປະສິທິ² ເຊື້ອຕະກູລວິທີ່, 2534) ດັ່ງນັ້ນ ກາພເງີຍນ່າຍ່ານີ້ ນັບວ່າເປັນຕິລປກທີ່ສຳຄັນຢື່ງທີ່ຈະຕົ້ນພິທັກຍົກມາໄວ້ໃຫ້ເນື່ອນນານທີ່ສຸດ

ກາພປະກອບທີ່ 1 ທັນນີ້ກາພກາຍນອກຄໍາຜິ້ວໂຕ ອຳເກອອ່າວລຶກ ຈັງຫວັດກະບົບ ທີ່ຍັງເຕີມໄປດ້ວຍຄວາມອຸດມສມູຽນ໌ຂອງປ່າໂກງກາງ ແລະພື້ນ້ານານານີດ

¹ ອາຈານຍໍສາາສາຕິລປກປາກແສດງ ຄະນະຕິລປກຽມຄາສຕົກ ມາວິທາລີສັງລານຄຣິນທີ່

ກາພປະກອບທີ 2 ທາງຂຶ້ນສຸ່ຕົວຄໍາຜື້ທົວໂທເປັນບັນໄດ້ ຂີເມນຕີໄປຕລອດຈົນລົງປາກຄໍາຊື່ປຣກງູພາພິຕຣຣມ ທີ່ນ່າສຳໃຈຫລາຍກລຸ່ມຄອຍຕ້ອນຮັບຜູ້ມາເຢືນທັງໃນແລະ ຕ່າງປະເທດຊື່ຈະມີທັງໝາວເອເຊີຍແລະຢູ່ໂຮປ່ ເປັນດັນ

ກາພປະກອບທີ 4 ເປັນກາພກລຸ່ມທີ 22 ກາພໃກກລຸ່ມນີ້ ເປັນກລຸ່ມກາພທີໄຫຍ່ທີ່ສຸດ ຍາວໄປຕລອດແນວ ດູແລວ ຄລ້າຍກັນກາຮແໜ່ງບວນທີ່ສັນກສານ ໄດ້ສະກິອນຄິດກາ ອູ້ຮ່ວມກັນອ່າຍ່າງສົນສຸມມາຕັ້ງແຕ່ອົດືດ

ກາພປະກອບທີ 3 ກາພກລຸ່ມທີ 6 ແສດງກາພກາຍໃນ ຄໍານົບຮົວລັບເພດານຕໍ່າໆ ເປັນກາພທີເດັ່ນທີ່ສຸດ ເກີຍນດ້ວຍ ສີແಡງເປັນລາຍເສັ້ນໂຄຮງຮ່າງກາຍນອກຂອງມນຸ່ມຍໍ ແລະ ຕົກແຕ່ງກາຍໃນລຳຕົວເປັນລາຍເສັ້ນຕາມຍາວໃນລັກຄະ ແສດງອາກາຮເຄລື່ອນໄຟຫວາ ຍົກແບນແລະເອີ້ນຕ້ວ ແບນຫ້າງ ຂວາມີ 2 ແບນນີ້ມີອ້າທັງສອງແບນຮ່ວມກັນໄດ້ 5 ນິ້ວ ໄນແສດງຮາຍລະເອີ້ດນິນໃບໜ້າ

ກາພປະກອບທີ 5-6 ບຣິເວລີນທ່າເຮືອ ແລະ ດ້ານຫັກຂອງຄໍາຝຶ້ກ້ວໂຕ ອຳເກອີ່ວລືກີ ຈັງຫວັດກະບົນ ເປັນແຫລ່ງເຮືຍນູ້ຖາງຮຽມຈາຕີ ແລະ ນຳມາຊື່ງອາຫືພອງນຸ້ມຄລໃນຫຼຸມຫນ້ທົ່ວນິ້ນນັ້ນ ໄນວ່າຈະເປັນໄກດົນນຳເທິ່ງວ່າ
ຮ້ານຄ້າ ຮ້ານອາຫາດ ຂັບເຮືອຮັນຈັງ ເປັນຕົ້ນ

ສະພາບປ່ອງຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຝາຜນໜັກຄໍາຝຶ້ກ້ວໂຕ

ປັຈງຸບັນເຫັນໄດ້ວ່າປ່ອງຫາສີລປະກອບມີການທົ່ວນິ້ນຄູກທຳລາຍນາງຂຶ້ນ ນັບວັນກີຍື່ງທີ່ຄວາມຮຸນແຮງນາງຍື່ງຂຶ້ນ ຈະຈະດ້ວຍຄວາມຮູ້ທ່າໄມ່ຄົງກາຜົນຂອງມນຸ່ມຍ໌ ຢ້ອຈະດ້ວຍຫລາຍເຫດຜຸນນານັ້ນປາກ ທຳໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມທາງຮຽມຈາຕີເປີ່ຍັນແປລິງໄປ ຜົ່ງທາກໄມ່ໄດ້ຮັບການພື້ນຟູແລະກາຮອນຮຸກຍ໌ຕ່ອໄປຈະໄນ່ມີສີລປະກອບມີການທົ່ວນິ້ນໄວ້ໃຫ້ຄຸນຮຸນຫລັງໄດ້ສຶກຍາຄື່ງເຮືອງຮາວຕ່າງໆ ທີ່ບໍປະນຸຮຸ່ນໄດ້ຄ່າຍຫອດມາສຸ່ຄຸນຮຸນຫລັງກີຈະທຳໃຫ້ເຮົາໄນ່ມີຮາກເໜັງແໜ່ງສີລປະກອບມີການທົ່ວນິ້ນ ໂດຍເນັພາກຢາໃນຄໍາຝຶ້ກ້ວໂຕນັ້ນໄດ້ຮັບຜົນຈາກຫລາຍສາເຫດ ທຳໃຫ້ກາພໃນຫລາຍກລຸ່ມເຮີມເລືອນຫາຍໄປ ດີງແມ່ວ່າຈະມີໜ່ວຍງານແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ດູແລຮັບຜິດຂອບອູ້ນ້ຳກີຕາມ ແຕ່ກົງເປັນກາຮຸກຍາສະພາບໄວ້ໄດ້ໃນຮະດັບໜັ້ນທີ່ເທິ່ງນັ້ນ

ກາພປະກອບທີ 7 ກາພທີ່ເປັນສ້າງລັກນັ້ນຂອງຄໍາຝຶ້ກ້ວໂຕ ອຳເກອີ່ວລືກີ ຈັງຫວັດກະບົນ ສັງເກດເຫັນວ່າບຣິເວລີນສ່ວນເທົ່າຂອງກາພຄູກທຳລາຍໄປແລ້ວ ນັກວິຊາການສັນນິຍົງຮູນວ່າອາຈາດເກີດຈາກລົມຝັນ ຈາກນໍາທີ່ໜຶນສັບເກີດກາລະລາຍທິນປຸນ ມີກີຈາກກາຮຸກຂອງຕົ້ນໄມ້ໄຊ່ອະນຸຍາກທີ່ກຳໄຫຼືກຳໄຫຼືແກ່ພຸ່ພັ້ງ ໄນກີຈາກສັດວ່າຈຳພວກນັກ ໜູ້ຄ້າງຄວາມທີ່ສໍາຄັນອາຈາດເກີດຈາກນໍາມື່ອຂອງມນຸ່ມຍ໌ທີ່ຕັ້ງໃຈຢ້ອງຮູ້ກ່າວໄໝ່ຄົງກາຜົນທີ່ເປັນໄຟ້ (ວິກາຍາລ້າຍພຸລືກີການຈັງຫວັດກະບົນທີ່ມ.ປ.ປ.)

ກາຮອນຮຸກຍ໌ສີລປະກອບທົ່ວນິ້ນ ຄໍາຝຶ້ກ້ວໂຕ ອຳເກອີ່ວລືກີ ຈັງຫວັດກະບົນ ໃນຮູ່ປະບວນ ສີລປະກອບແສດງ

ສໍາຫຼັບແນວທາງໃນກາຮອນຮຸກຍ໌ສີລປະກອບທົ່ວນິ້ນມີການມາຍຫລາຍວິທີແຕ່ສ່ວນໃໝ່ນັກຈະເປັນກາຮະໜັກຂອງອົງຄົງ ໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ກຣມສີລປະກອບ ອຸທຍານແໜ່ງຈາຕີ ກຣມປໍາໄມ້ ເປັນຕົ້ນ ທາກແຕ່ໃນການເປັນຈິງໃນສະພາບປັຈງຸບັນຄົງຈະຕ້ອງໄມ່ເປັນເພີ່ງຫ່ວຍງານໃດໜ່ວຍງານທີ່ນີ້ ກາຮອນຮຸກຍ໌ທີ່ດີແລະໄດ້ຜົນທີ່ສຸດຕ້ອງມາຈາກກາຮວ່າມື່ອຮັບສິ່ງໃຈຂອງນຸ້ມຄລທຸກໆ ຜ່າຍໄວ່ຈະເປັນໃນຮູ່ປະບວນຂອງກາຮຸກຍາສັນພັນຍ໌ ໄກສົນໄດ້ຮູ້ຄື່ງຄຸນຄ່າແລະຫັນນາສນາໃຈກັບສິ່ງແວດລ້ອມຮອບຕ້ວ ຢ້ອຈະເປັນກາຮຸກຍາສັນພັນຍ໌ ພລງານທາງດ້ານສີລປະກອບແສດງເພື່ອໃຫ້ຄົນໄດ້ຮັບສື່ອແນວຄົດໃໝ່ໆ ທີ່ຕ່າງອອກໄປຈາກສິ່ງເດີມໆ

โดยทั่วไปหากจะกล่าวถึงศิลปะการแสดง นุกคลส่วนใหญ่จะมีความเข้าใจว่าหมายถึง ละคร การร่ายรำ การเต้น ความสวยงาม ความบันเทิง เป็นหลัก แต่ในความเป็นจริงแล้วศิลปะการแสดง เป็นตัวที่บ่งบอกสะท้อนถึงความเป็นชาติ เป็นภาษา เป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชนชาติ และศิลปะ การแสดงสามารถใช้เป็นสื่อถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ที่เป็นประวัติศาสตร์และมีคุณค่าต่อมนุษย์ในมิติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นคำสอน คติเดือนไหว นุழงหั้งด้านลบและด้านบวก แบ่งคิดต่างๆ แฟงไว้ในชุดการแสดงนั้นๆ นอกจากนี้ยังสามารถประดิษฐ์คิดค้นเป็นผลงานสร้างสรรค์เพื่อประชาสัมพันธ์และอนุรักษ์ศิลปกรรมท้องถิ่น เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวอีกแนวทางหนึ่งให้สาธารณชนมีความรู้ความเข้าใจประวัติเช่นนี้ ซึ่งมีนอกเหนือจากความบันเทิงเพียงอย่างเดียว ซึ่งงานสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นมาเพื่อประชาสัมพันธ์และอนุรักษ์ศิลปกรรมท้องถิ่น รวมถึงสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อบันทึกเรื่องราวหลักฐานในอดีตไว้ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา โดยเฉพาะในบริเวณภาคใต้ เช่น ชุดระบำคำรำหริชัย เป็นการแสดงที่เกี่ยวกับโบราณคดี ชุดระบำลังกาสุกะ หรือทางด้านศิลปะชีพ เช่น ระบำย่านลิเพา หรือไม่ว่าจะเป็นการนำภูมิปัญญาของคนไทยมาทำการแสดง เช่น ระบำอาสาโนโยคะ หรือเรียกทั่วไปว่า “ฤทธิ์ดัดตน” ล้วนมีความน่าสนใจและแฟงไว้ซึ่งคุณค่าในมิติต่างๆ เสมอ

สำหรับผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะการแสดงที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปกรรมท้องถิ่น ภาคใต้ยังมีมากนัก ดังนั้น ผลงานสร้างสรรค์ ชุดจินตภานภูมิกรรมผนังถ้ำผีหัวโต ก็จะเป็นการแสดงอีกชุดหนึ่งซึ่งสร้างขึ้นเพื่อให้สาธารณชนจะได้ทราบถูกต้องคุณค่าของสถานที่นั้นๆ และยังเป็นประวัติศาสตร์ต่อผู้ที่สนใจ และต้องการศึกษาเกี่ยวกับภาพเขียนสีภายในผนังถ้ำผีหัวโต เป็นการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวทางด้านศิลปกรรมท้องถิ่น ซึ่งในผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้แรงบันดาลใจจากภาพจิตรกรรมภายนอกผนังที่ถูกทำลาย ทำให้เห็นถึงความสำคัญของคุณค่ามรดกธรรมชาติที่กำลังจะ

สูญหาย จึงได้ศึกษาเรื่องราวของภาพจิตรกรรมภายนอก และเรื่องราววิถีชีวิตของชาวเลน้ำข้อมูลน้ำวิเคราะห์ และประมวลเป็นผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะการแสดง เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวพิธีกรรมทางอย่างในการดำเนินชีวิตของชาวเลให้กับสาธารณะได้รู้จัก สำหรับแนวความคิดในการเลือกวิถีชีวิตของชาวเลสืบเนื่องจากการศึกษาของนักวิชาการ ได้กล่าวว่าภาพเขียนภายนอกผนังถ้ำน่าจะเป็นฝีมือบรรพบุรุษของชาวเล โดยการแสดงชุดนี้เป็นการแสดงแนวนาฏศิลป์ไทยผสมผสานกับการเคลื่อนไหวของนาฏศิลป์ภาคใต้โดยบ่งเรื่องราวในการนำเสนอออกเป็น 4 ช่วงด้วยกันดังนี้

ช่วงที่ 1 เปิดตัวโดยการให้นักแสดงฝ่ายชายกำลังยืนคาดภาพลงบนผาผนังถ้ำเพื่อบันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่ตนและคนรักยังใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน

ช่วงที่ 2 เป็นช่วงเวลาที่ย้อนกลับไปในอดีตที่ชายหนุ่มกับหญิงสาวแสดงถึงการหยอกล้อเกี่ยวกับราศีกันไปจนถึงการแสดงพิธีกรรมการแต่งงาน

ช่วงที่ 3 เป็นช่วงที่คู่รักแสดงถึงการคบคุ้นและกันในนามที่ฝ่ายหญิงตั้งครรภ์ตลอดไปจนถึงพิธีกรรมการเกิด

ช่วงที่ 4 แสดงให้เห็นถึงภัยธรรมชาติที่สามารถพลัดพรากทุกอย่างที่ขวางหน้าโดยไม่มีการปราณีว่าจะละเว้นสิ่งใด ทำให้เกิดการสูญเสีย และผู้ที่เหลืออยู่ก็ได้แต่ทำพิธีส่งวิญญาณ หรือประกอบพิธีกรรมการตายให้แก่คนรัก ซึ่งในการแสดงในช่วงที่ 2-4 จะมีผู้แสดงเป็นผู้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาส่วนจุดเด่นคือ ได้นำการแต่งกายดั้งเดิมและลักษณะเด่นมาจากการที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะภัยในถ้ำและเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก ซึ่งเป็นภาพขนาดใหญ่ เขียนด้วยสีแดง คล้ายคนสวมเสื้อคลุมยาวตลอดตัว แสดงส่วนมือและเท้า มีปากและขาเหมือนสัตว์ ซึ่งนักวิชาการบางท่านสนับสนุนว่า น่าจะเป็นหม้อผู้ประกอบพิธีกรรม (ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดยะลา, 2538) บ้างเชื่อว่าเป็นเทพเจ้าในความ

ເຫຼືອຂອງກລຸ່ມໜີນໂປຣານ ນຳມາເປັນຈຸດເຕັ້ນຂອງພລງານ
ຈຸດນີ້ ສ່ວນທ່າທາງແລະເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທີ່ໃຊ້ສ້າງສຽບ
ໃນການແສດງໄດ້ນຳມາຈາກລວດລາຍແລະສີສັນຂອງການ
ເບີນກາພຈິຕຣກຣມກາຍໃນຄ້ານັ້ນເອງ ແລະຢັງນຳອົງກໍ
ປະກອບອື່ນໆ ເຫັນວ່າມີດ້ວຍ ໄນວ່າຈະເປັນອົງກໍ
ປະກອບຄືລີ່ມ ຖ້າມູນຄູກາເຄລື່ອນໄຫວ ເປັນດັນ

ภาพประกอบที่ 8 ท่าทางในช่วงแรก ที่แสดงให้เห็นถึงการคาดภูมพนังค้ำ ซึ่งใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายและมือเป็นตัวสื่อให้เห็นว่าภาพที่วาดมีเป็นเรื่องราวในอดีตที่ต้องการจะบันทึกไว้บนผนังค้ำ และขณะที่วาดมีอารมณ์ที่เครียดโกรก อาลัยคนรักที่จากไป

ภาพประกอบที่ 9 แสดงให้เห็นถึงการพนเจอกันของหนุ่มสาว การเกี้ยวพาราสี ไปจนถึงพิธีกรรมการแต่งงาน ใช้ทำทางที่ประดิษฐ์มาจากการพิจารณาร่วมและเรื่องราววิถีชีวิตของชาวเลที่แสดงถึงความสุขสนุกสนาน ใช้สีหน้าทำทางประกอบให้ได้อารมณ์มากยิ่งขึ้น

ภาพประกอบที่ 10 ท่าทางในการแสดงจากพิธีกรรมการเกิดของชาวເລ

ภาพประกอบที่ 11 ท่าทางในช่วงสุดท้ายได้ศึกษา
มาจากพิธีกรรมของชาวเลเช่นกัน โดยนำการ
เคลื่อนไหว ของร่างกาย สีหน้า เพื่อใช้สื่ออารมณ์
ของนักแสดงให้ถึงคนดู ว่าช่วงนี้ต้องการสื่อถึงความ
โศกเศร้าสลดเสีย และท่าทางที่คิดประดิษฐ์ในทุกช่วง
และนำองค์ประกอบศิลป์และทฤษฎีการเคลื่อนไหว
เข้ามาประกอบการแสดงในแต่ละช่วง

จากข้อความข้างต้นเห็นได้ว่าในการอนุรักษ์
ศิลปกรรมท้องถิ่นภาคใต้นั้น สามารถทำได้หลาย
ประการ ขึ้นอยู่กับหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละ
หน่วยงาน องค์กร บุคคลนั้นๆ แต่ประเด็นสำคัญ
นั้นคงอยู่ที่ความร่วมมือร่วมแรงกันของประชาชน
ทุกคนในการร่วมกันอนุรักษ์ รักษาและปกป้อง^๑
ธรรมชาติของโลกให้มีอายุยืนยาว และเพื่อเป็น
สถานที่ศึกษาด้านประวัติศาสตร์ ประวัติศาสตร์ศิลป์
และวัฒนธรรมของบรรพบุรุษ รวมถึงความเป็น

เอกสารลักษณ์ของห้องถินภาคใต้ต่างๆ ให้คงอยู่สืบไป
สำหรับทางด้านศิลปะการแสดงนั้น ถึงแม้จะไม่ค่อย
ได้มีโอกาสได้พบเห็นในเรื่องของการอนุรักษ์
ศิลปกรรมห้องถินภาคใต้กันมากนัก และหลายท่าน
อาจมีความคิดว่าในการแสดงแต่ละครั้งเพียงไม่กี่นาที
เป็นเพียงแค่การแสดงที่ให้ชั่นความสวยงาม เป็น
อาหารตา หรือความเพลิดเพลิน บันเทิงใจเท่านั้น
ก็แต่ในความเป็นจริงแล้ว ผลงานสร้างสรรค์ในรูป
แบบของศิลปะการแสดงมีคุณค่ามากกว่านั้น

ถ้าหากได้มีความรู้และความเข้าใจใน เนื้อหา เรื่องราว
ข้อคิด คติ เตือนใจต่างๆ อย่างเป็นระบบตาม
แนวทางของศาสตร์นั้นๆ ก็จะสามารถเอื้อประโยชน์
ต่อผู้ชุมมากราม จากสาระที่แฟงไว้ในชุดการแสดง
นั้นๆ เช่นในการสร้างสรรค์ผลงาน ชุดจินตภาพ
นาฏกรรมผนังถ้ำผีหัวโถ อำเภอ่าวลึก จังหวัดกระบี่
ที่ได้เสนอไว้ข้างต้นนั้นจะไม่เป็นเพียงแค่เป็นศิลปะ
การแสดงเพื่อความบันเทิงเท่านั้น หากแต่ได้มอบไว้
ซึ่งคุณค่าอนันต์อีกด้วยในภาคใต้ต่อไป

บรรณานุกรม

กลืน คงเนื่องเพชร. 2531. “จากตะวันตกสู่ตะวันออกตามเส้นทางชาวบ้านฝั่งทะเลขะตะวันตก” เมืองโบราณ.
ปีที่ 17 ฉบับ กรกฎาคม-กันยายน.

ทิลภูวा เป็ดเสร็จและธิดารัตน์ นากบุตร. 2548. จินตภาพนาฏกรรมพนังถ้ำพีหัวโต. ศิลปนิพนธ์. สาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
ประสิตทิพย์ เอื้อตระกูลวิทย์. 2543. พิธีกรรมและความเชื่อของชาวเล : ศึกษาจากภาพเขียนสีสมัยก่อนประวัติศาสตร์ในภาคใต้ของประเทศไทย. สารนิพนธ์. ภาควิชาโบราณคดี คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระนี่. บปป. แหล่งภาพเงินสีสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ในอำเภออ่าวลึก. เอกสารประกอบการศึกษาในการประ迦สเบตอนธุรักษ์แหล่งภาพเงินสี หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่นจังหวัดกระนี่.

ศูนย์วัดน章程จังหวัดกระปี. 2538. สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่นจังหวัดกระปี. เอกสารเผยแพร่หน่วย
อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น จังหวัดกระปี.

